

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 97. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211094602720/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

begeerligheder sadde i store skjolder på dem, som stinkende svinefædt, og deres små ondskaber og lumpenheder kravle omkring deres hjerte som uhumske lus. Du skal ta låget af deres hjernekister og la mig se dumhedens blinde maddiker vælte sig i den ufrugtbare fedtmasse. Og hvis du på din vej over jorden finder nogle, som dufter af nævneværdige dyders altid friske pomade, og som er noenlunde lusefri, så bringer du mig osse dem, for at jeg kan bese dem og ta mine noter.

Men du får endda meget mere at bestille, når jeg kommer til det rasende parti, den glubske afdeling af mit digt. Du må samle alle naturens herligheder og rædsler tæt om mig, Himalajas stiltende snebjerge og Saharas brændende sand, fuldt af løvens brøl og lyden af tørstige menneskers stønnen. Og alle de vildeste, spidste og stejleste klipper, der som hånende pegefingre frækt stritter op mod himlen i forsenet, tusendårig trods, alle de mest højstode vandfald, der vælter sig ustanselig fra den samme bjærgtop ned i den samme søgrund, arrig udråbende skummende forbandelser over, at der aldrig undes dem et sekunds hvile – al den slags må du stille op rundt omkring mig. Og over mit hoved må du genne sammen fuldtastede tøndenskyer, og du skal la dem åbne deres ildsluser ned omkring mig med sådanne skrål, at jeg skulde tro, det var helved selv, du hade vendt bunden i været på og stablet op over jorden. Straks derefter må du bore mig et hul op gennem himlens blå fæstmingsmur, at jeg bekvemt kan se ind i den herlighed, der ligger bagved, og samtidig må du pålægge englene at aflytte deres bedste kantater, for at min inspiration kan blive fuldkommen. Men hvis der ingen sådan herlighed er bagved, da har du at sætte en stige til hullet, så at jeg uden altfor overmenneskelig besvær selv kan kravle derop og forvise mig om, at der er tomt.

Skaf mig alt dette, Satan, så indestår jeg dig for en sådan inspiration, at du kan være stolt af, at du har valgt mig til din hovedgæst – men hvis du ikke gør det, da skal jeg i den grad dænge dig til med forhånelse, at det skal blive hørt langt ned i helvede, og du skal blive nødt til at la mig gå og nødt til at erkende, at det ingenlunde går an for en stakkels djævel, der ikke er almægtig, at binde an med en rasende digter.